

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Θα μας βρουν απέναντί τους αν προσπαθήσουν να αφαιρέσουν τον Σταυρό του Χριστού από τη Σημαία μας!»

[/ Γενικά / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)



Συνέντευξη στη Στέλλα Μειμάρη

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος, κ. Ιγνάτιος, είναι ένας ιεράρχης που διακρίνεται για τον πύρινο λόγο του. Σε συνδυασμό πάντα με την προσήνεια που τον χαρακτηρίζει, δεν αρνήθηκε να μιλήσει ανοικτά και να τοποθετηθεί σε μια σειρά «λεπτών» θεμάτων επικαιρότητας που απασχολούν ιδιαίτερα το σύγχρονο άνθρωπο.

Μιλώντας αποκλειστικά στο pentapostagma.gr, αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στο πολυθύλητο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, στην καύση των νεκρών, καθώς και σε μια συστηματική επιχείρηση αποϊεροποίησης της Ελληνικής κοινωνίας, η οποία, όπως σημειώνει, «συντελείται στο όνομα της δήθεν προόδου και ανάπτυξης», ενώ δεν παρέλειψε να τονίσει ότι «ο κίνδυνος του ισλαμικού εξτρεμισμού είναι προ των πυλών».

Ακολουθεί ολόκληρο το κείμενο της συνέντευξης:

- Σεβασμιώτατε, είχατε μια πολύ στενή σχέση με μια μεγάλη εθνική προσωπικότητα του Γένους μας, το Μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, τον οποίο και διαδεχθήκατε, μάλιστα, στη Μητρόπολη Δημητριάδος. Σήμερα, 6 χρόνια

από το θάνατο του, σε μια εποχή που εκλείπουν οι πνευματικοί ταγοί, η απουσία του είναι περισσότερο αισθητή από ποτέ. Τί θυμάστε περισσότερο από εκείνον;

Ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος υπήρξε μία χαρισματική Εκκλησιαστική και Εθνική προσωπικότητα, το έργο και οι λόγοι του οποίου μίλησαν στην καρδιά του λαού μας, ενώ κατέστησαν την Εκκλησία μας πρωταγωνίστρια σε όλους τους τομείς του Εκκλησιαστικού και κοινωνικού μας γίνεσθαι. Σίγουρα η κληρονομιά του είναι βαριά και αυτό το νιώθω προσωπικά πολύ έντονα τα τελευταία 16 χρόνια, που διακονώ, ως Επίσκοπος, στη Μητρόπολη που εκείνος μεγάλυνε και τίμησε ποικιλοτρόπως. Η μνήμη τέτοιων χαρισματικών προσωπικοτήτων, όπως ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, παραμένει ζωντανή και γίνεται η ίδια καθοδηγητική για ολόκληρους λαούς.

Μη ξεχνάτε ότι διαρκώς οι απλοί άνθρωποι, σήμερα, τον επικαλούνται, παίρνοντας κουράγιο από την αγωνιστικότητα, την αυθεντικότητα και το πάθος που πάντοτε τον χαρακτήριζε. Και μόνο η στάση του, καθ' όλη την διάρκεια της δοκιμασίας του, απέναντι στον πόνο, έχοντας προ οφθαλμών το φάσμα του θανάτου, αρκούν για να μας δίδουν κουράγιο και δύναμη να μπορούμε ν' αντιμετωπίσουμε τις ποικίλες δοκιμασίες της ζωής, οι οποίες στην εποχή μας λαμβάνουν δραματική μορφή, για πολλούς συνανθρώπους μας.

- Βιώνουμε μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο οικονομικής κρίσης, με τις αυτοκτονίες των συνανθρώπων μας να τείνουν να γίνουν, δυστυχώς, καθημερινό φαινόμενο. Ποια θεωρείτε ότι θα πρέπει να είναι η φωνή της Εκκλησίας μέσα σε μια κοινωνία που μαστίζεται καθημερινά από τέτοια φαινόμενα;

Η αυτοκτονία δεν είναι λύση. Είναι παραίτηση και μετάθεση των βαρών σε κάποιους άλλους. Είναι ένδειξη αδυναμίας και έλλειψης πνευματικών ερεισμάτων, που είναι ικανά να στηρίξουν εκείνους που δοκιμάζονται από τις δυσκολίες της ζωής. Δυστυχώς, παρουσιάζεται, συχνά, ως ηρωική πράξη, αλλά δεν είναι. Σέβομαι εκείνους που δεν άντεξαν και έδωσαν ένα τέτοιο τέλος, αλλά θεωρώ ότι δε μπορεί να είναι πρότυπο και υπόδειγμα ζωής για κανένα.

Στην εποχή της απελπισίας, λοιπόν, η Εκκλησία μάς καλεί σε αγώνα θυσιαστικής αγάπης, ανιδιοτελούς προσφοράς, αδιάκριτης αλληλεγγύης, έντονης προσευχής και υπομονής, γιατί πιστεύουμε ότι δε μπορούμε να ξεφύγουμε από τα αδιέξοδα μόνοι μας. Έχουμε ανάγκη, περισσότερο από ποτέ, την βοήθεια και το έλεος του Θεού, - Τον οποίο, ας είμαστε ειλικρινείς, ως λαός είχαμε περιφρονήσει τα προηγούμενα χρόνια - όσο και από την παρουσία του συνανθρώπου μας, από τον οποίο είχαμε απομονωθεί, χτίζοντας γύρω μας τείχη εγωισμού και αποξένωσης.

Στη λογική αυτή κινείται η Εκκλησία μας, σε όλη την Ελλάδα, με επίκεντρο την Ιερά Αρχιεπισκοπή, αλλά και κάθε Μητρόπολη, ενορία και Μοναστήρι ξεχωριστά. Ένα δίκτυο κοινωνικής φροντίδας και προσφοράς, στηριζόμενο στην αγάπη και στην εργατικότητα πλήθους εθελοντών, απλώνεται παντού, για να μην απελπιστεί κανείς, να μη νιώσει κανείς μόνος. Απελπίζεται και παραιτείται εκείνος που θέλει να είναι μόνος. Όποιος επιζητεί την φροντίδα της μάνας Εκκλησίας, βλέπει τα πράγματα διαφορετικά

- Αρκετοί μητροπολίτες «αφόρισαν» το αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, χαρακτηρίζοντάς το «ελεεινό» και «τρισάθλιο». Εσάς ποια είναι η γνώμη σας;

Σέβομαι απολύτως το δικαίωμα του κάθε Ιεράρχου να έχει τις απόψεις του και να εκφράζεται με τον δικό του τρόπο, αναλαμβάνοντας, φυσικά, τις ευθύνες έργων και λόγων. Ως εκ τούτου, δε σκοπεύω να κρίνω ουδένα, αλλά με σεβασμό και ενίοτε, με προβληματισμό, ακούω και διαβάζω όλους.

Επί του ζητήματος του πολυθρύλητου αντιρατσιστικού νομοσχεδίου, η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, με σχετικό κείμενο που εξέδωσε, τοποθετήθηκε σαφέστατα, τοποθετώντας τα πράγματα στη σωστή τους βάση. Ταυτίζομαι απόλυτα με τις θέσεις της Ιεράς Συνόδου και τις υιοθετώ.

Μια και μου δίνετε, όμως, την ευκαιρία, θέλω να επαναλάβω ότι φαινόμενα ρατσισμού, μισαλλοδοξίας και φανατισμού είναι έξω από το ήθος και του Ελληνικού πολιτισμού και της Ορθόδοξης Παράδοσης. Συνιστούν προσβολή της ιερότητας του ανθρωπίνου προσώπου και βλασφημία προς ένα λαό, ο οποίος, στο παρελθόν, έχει υποστεί, με δραματικό τρόπο, τα δεινά τέτοιων συμπεριφορών, που έχει καταδικάσει απολύτως στη συνείδησή του. Γι' αυτό «κάλλιον το προλαμβάνειν ή το θεραπεύειν», όπως έλεγε και ο Ιπποκράτης. Οφείλουμε να προλαμβάνουμε τέτοιες παράλογες συμπεριφορές, γιατί όταν κληθούμε να τις αντιμετωπίσουμε θα είναι αργά, αφού το κακό θα έχει γίνει ήδη.

- Ποια είναι η γνώμη σας για την επιχειρούμενη κατάργηση τόσο της αργίας της Κυριακής, όσο και του μαθήματος των Θρησκευτικών από τα σχολεία; Τελευταία, μάλιστα, εντείνονται οι φωνές ακόμα και για κατάργηση του Σταυρού από τη σημαία μας. Μήπως, τελικά, κάποιοι επιχειρούν την πλήρη αποθρησκευοποίηση της χώρας μας;

Η επιχείρηση αποϊεροποίησης της Ελληνικής κοινωνίας, στην οποία αναφέρεστε, δυστυχώς, έχει αρχίσει εδώ και πολλά χρόνια και συντελείται με συστηματικό τρόπο, από τις δυνάμεις εκείνες που «ευαγγελίζονται» μία κοινωνία χωρίς Θεό, χωρίς ηθικούς φραγμούς, μια κοινωνία ελευθεριότητας και ασυδοσίας, στο όνομα,

μάλιστα της «προόδου». Το χειρότερο για μένα είναι πως ακόμα υπάρχουν και ενεργούν οι ίδιες αυτές δυνάμεις, έχοντας στον απόλυτο έλεγχό τους τα Μ.Μ.Ε., αμετανόητες και προκλητικά αδιάφορες για το τεράστιο κακό που έχουν επιφέρει στην Ελληνική κοινωνία, την οποία οδήγησαν σε μία κρίση άνευ προηγουμένου σε καιρό ειρήνης, το υπόβαθρο της οποίας είναι βαθιά πνευματικό. Φαίνεται ότι τα συμφέροντα είναι τεράστια, τα λεφτά είναι πολλά, μπροστά στα οποία ο άνθρωπος, τελικά, δεν έχει την παραμικρή αξία...

Σ' αυτή τη συστηματική επιχείρηση αποϊεροποίησης εντάσσεται, ασφαλώς και η κατάργηση της αργίας της Κυριακής, η οποία συντελείται στο όνομα της ανάπτυξης(!) και της ανατροπής της οικονομικής κρίσης! Ο λαός μας, όμως, συντριπτικά αντιστέκεται. Η θέση της Εκκλησίας μας είναι σαφής: Η Κυριακή είναι και θα παραμείνει η ημέρα Κυρίου, αρκεί και εμείς να εμπνεύσουμε στο λαό μας την ανάγκη εντονότερης εκκλησιαστικής ζωής και την αγάπη για την Θεία Λειτουργία, η οποία δεν είναι υπόθεση δύο ωρών, αλλά τρόπος ζωής. Στεκόμαστε, επίσης, με σεβασμό προς τους εργαζομένους που έχουν ανάγκη και δικαίωμα ξεκούρασης μία ημέρα της εβδομάδος, αλλά και αναθέρμανσης της οικογενειακής ατμόσφαιρας και ζωής. Κανένα κοσμικό και οικονομικό συμφέρον, καμία πρόσκαιρη σκοπιμότητα δε μπορεί να είναι υπεράνω του δικαιώματος στην άσκηση της Λατρείας και στην ξεκούραση από τον κάματο της εργασίας.

Όσον αφορά στο μάθημα των Θρησκευτικών, η Ιερά Σύνοδος αντιμετωπίζει το ζήτημα με εγρήγορση, όσο και με διάκριση. Αυτό που προέχει, κατά την άποψή μας, είναι το μάθημα να παραμείνει οπωσδήποτε στο ωρολόγιο πρόγραμμα των σχολείων μας και το κυριότερο, να παραμείνει στα χέρια των θεολόγων καθηγητών, να αφορά δε όλα τα παιδιά, ημεδαπά και αλλοδαπά, που φοιτούν στα Ελληνικά σχολεία.

Δε θέλω, τέλος, να πιστέψω ότι υπάρχουν Έλληνες νόες που κατεργάζονται την αλλοίωση του Εθνικού μας Συμβόλου και την αφαίρεση του Σταυρού του Χριστού από τη Σημαία μας. Θα μας βρουν απέναντί τους, κάθετα και δυναμικά. Τέτοιες αυτοκτονικού τύπου προσβλητικές πρωτοβουλίες μόνο οι ανόητοι ή οι ξεπουλημένοι των εθνών μπορούν να αναλαμβάνουν.

- Στο Βόλο λέγεται ότι ετοιμάζεται το πρώτο αποτεφρωτήριο νεκρών. Ποια είναι η άποψή σας για το όλο θέμα και την καύση των νεκρών;

Στον Βόλο δεν υπάρχει και δεν λειτουργεί αποτεφρωτήριο. Είστε και εσείς θύμα της παραπληροφόρησης που συχνά προέρχεται από τα μέσα επικοινωνίας στην Ελλάδα. Μια απόφαση υπήρξε του αποχωρήσαντος Δημοτικού Συμβουλίου, η οποία ουδέποτε εφαρμόσθηκε και μάλλον δεν θα εφαρμοσθεί και από το νέο Συμβούλιο

που προέκυψε από τις πρόσφατες Δημοτικές εκλογές.

Η θέση της Εκκλησίας μας πάνω στο ζήτημα της καύσης των νεκρών είναι σαφώς αρνητική, τα Θεολογικά δε και άλλα επιχειρήματα έχουν αρκούτως αναλυθεί στο παρελθόν, με αλληπάλληλες τοποθετήσεις της Ιεράς Συνόδου. Η καύση των νεκρών δεν αφορά στους Ορθόδοξους Χριστιανούς, αλλά στους πολίτες εκείνους που οι θρησκευτικές και πολιτιστικές τους καταβολές το επιτρέπουν.

- Είχατε πει μια μεστή νοήματος φράση, ότι «σήμερα το να είσαι Χριστιανός είναι αιτία μαρτυρίου». Πιστεύετε ότι κινδυνεύει η Ελλάδα και κάθε χριστιανική χώρα από την «αραβική άνοιξη» και τους ισλαμιστές; Και πώς κρίνετε το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμιά επίσημη αντίδραση, ούτε καν ένα διάβημα διαμαρτυρίας από την ελληνική κυβέρνηση, για τα εγκλήματα και τις σφαγές που συντελούνται εκεί καθημερινά;

Το Ισλάμ, στην φανατική και εξτρεμιστική εκδοχή του, φαίνεται ότι θα απασχολεί, πλέον, όλο και περισσότερο την περιοχή μας, αλλά και ολόκληρο τον πλανήτη. Εμείς και ως πρόσωπο και ως Τοπική Εκκλησία, αναδείξαμε τον έντονο προβληματισμό μας, εδώ και χρόνια, τόσο από την εκπομπή «Αρχονταρίκι», όσο και με εκδηλώσεις και συνέδρια στα πλαίσια της Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών της Μητροπόλεώς μας, όπου για ένα ολόκληρο χρόνο κυριάρχησε το θέμα «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ. ΤΟ ΙΣΛΑΜ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ». Δεν ήταν δύσκολο να αντιληφθεί κανείς, μελετώντας τις διεθνείς εξελίξεις και παρατηρώντας την άνευ όρων εξάπλωση των μουσουλμάνων στη Δύση, ότι ο κίνδυνος του ισλαμικού εξτρεισμού ήταν προ των πυλών. Οι Δυτικές κυβερνήσεις, όλα αυτά τα χρόνια, τοποθετούσαν το πρόβλημα κάτω από το χαλί, μεταθέτοντας την αντιμετώπισή του στο άδηλο μέλλον. Μόνο που το μέλλον έγινε τάχιστα παρόν και μάλιστα με τραγικές συνέπειες.

Πρέπει, όμως, να σημειώσω ότι δεν είναι όλο το Ισλάμ φανατικό και εξτρεμιστικό. Είναι άδικη μια τέτοια ισοπεδωτική λογική. Εντούτοις, όπου το Ισλάμ λαμβάνει κρατική υπόσταση και παίρνει την εξουσία στα χέρια του, με την επικράτηση φανατικών ισλαμιστών, ταυτίζει Θρησκεία, Πολιτισμό και κράτος, με οδυνηρές συνέπειες για τους λαούς.

Εμείς οι Ορθόδοξοι και μάλιστα οι Έλληνες, έχουμε υποστεί την τραγικότητα του φανατικού Ισλάμ στην ιστορική εμπειρία μας, έχουμε, όμως κτίσει, στον 20ό αι. ένα πλαίσιο αγαθής συνύπαρξης στη Θράκη, από το οποίο μπορούμε να διδαχθούμε πολλά.

Νομίζω ότι οι Χριστιανικοί λαοί της Δύσης μπορούν να σταθούν απέναντι στην

απειλή του Ισλάμ, αν αναζωογονήσουν και πάλι τις Χριστιανικές πηγές της υπάρξεώς τους, αφενός και αν διαχειριστούν σωστά το μετριοπαθές Ισλάμ, αφετέρου, ώστε αυτό να σταθεί ανάχωμα στον φανατισμό και στον τζιχαντισμό

Σε ό,τι αφορά στην Ελληνική Κυβέρνηση, ας μην είμαστε τόσο επικριτικοί απέναντί της για τέτοια λεπτά ζητήματα. Μη ξεχνάτε ότι η Ελλάδα βρίσκεται στο επίκεντρο διεθνών συγκρούσεων και ανακατατάξεων, γεγονός που καθιστά τη θέση της εξαιρετικά ευαίσθητη και επισφαλή. Χρειάζεται λεπτότητα χειρισμών και σύνεση, που νομίζω ότι διαθέτει η πολιτική μας ηγεσία.

Οι Χριστιανικοί πληθυσμοί της Μέσης Ανατολής, όμως, βιώνουν σήμερα διωγμούς και απειλές που προσομοιάζουν στην πρωτοχριστιανική εποχή. Η Χριστιανική Ευρώπη, η Αμερική, αλλά και οι χώρες που αντιλαμβάνονται το μέγιστο αγαθό της ειρήνης και σέβονται το αδιαπραγμάτευτο αγαθό της θρησκευτικής αυτοδιάθεσης, να αντιληφθούν τις ευθύνες που έχουν απέναντι στους αγρίως διωκόμενους Χριστιανούς. Η έγκαιρη και ριζική αντιμετώπιση του δράματος θα αποτρέψει την εξάπλωσή του στη Δύση, που είναι ικανή να προκαλέσει ανυπολόγιστη καταστροφή!

Πηγή: pentapostagma.gr